

Prekentekest: Matt 7,24-29

Jesus sa: "Den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet skylte ned, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell. Men den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. Regnet skylte ned, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort."

Da Jesus var ferdig med å tale, var folket slått av undring over hans lære. For han lærte dem med myndighet, og ikke som deres skriftlærde.

Et valg for livet

Kjære konfirmanter. Nå er dagen kommet som dere har sett fram mot lenge. Det er konfirmasjon, det er fest. Mange steder flagges det til ære for dere. Det føles ganske sikkert rart å være i sentrum for så mye oppmerksomhet. I dag er det en merkedag i livet, og dere er flotte ungdommer.

I de månedene som nå er gått siden vi startet opp i høst, har vi hatt mange timer undervisning, i tillegg til opplegg med lysmesse og samtalegudstjeneste, og innsamlingsaksjonen for Kirkens Nødhjelp, Treffpunkt og konfirmantleiren på Skirva. Dere har vært med på minimum åtte gudstjenester. Gjennom dette håper jeg dere har fått noe å ta med dere i livet – at dere på en måte er rikere i dag enn da dere begynte på konfirmasjonsundervisningen, og da tenker jeg ikke på penger og gaver.

Vi som er eldre enn dere vet at det er spennende tider man går i møte i årene som kommer etter konfirmasjonen. Tidligere sa vi det på den måten at vi gikk over i de voksnes rekke da vi ble konfirmert. Nå sier vi det ikke så kategorisk. Det er ulike myndighetsalder etter hvert som en vokser i ansvar og modenhet. Den religiøse myndighetsalderen er satt til femten år. Det betyr at dere nå er gamle nok til å ta viktige avgjørelser i forhold til hva som skal forme livet deres.

Det er mange som gir råd. Til høsten er det valg, og vi merker allerede hvordan politikere, alle som én, peker på det som for dem er den rette veien for land og folk. Alle er like overbevist, og vi har inntrykk av at alle vil oss alt godt. Landet må styres og ledes i rett retning hvis vi skal møte fremtiden på en god måte. Det forstår vi så godt. Når det er slik med landet vårt og samfunnet, hvordan er det ikke da med selve livet, må ikke det også tenkes nøye gjennom hvilke valg vi tar for eget liv og hva som skal få lede oss i årene som kommer?

Det er mange som vil ha et ord med i laget for å si noe om hva som er det gode livet. Det første som påvirker oss er hjemmet. Alle 14-15 åringer har ganske sikkert opplevd både det som er bra og det som er mindre bra hjemme. Vi foreldre vet at vi er rollemodeller for våre barn. Som foreldre vil en det aller beste for barna, og mye kjærlighet blir vist, og mye godt blir gjort. Det står fast. Likevel hender det at voksne gjør ting som skulle vært ugjort, eller sier ord som aldri skulle vært sagt. Og på den andre siden, alt en skulle sagt, men ikke fikk fram og skulle gjort som en ikke fikk til. Våre liv er formet av mye, ikke alt har vi planlagt slik det ble, men noe av retningen livet tok er preget av de valgene vi har gjort i unge år.

Tilgivelsens vei

Vår verden er ikke ideell. Det slår meg at noe av det viktigste vi foreldre kan gi våre barn er en ærlig bønn om tilgivelse når vi innser at vi ikke alltid har vært de foreldrene våre barn fortjener. Det skal ydmykhet til, og en blir selv sårbar, men det vil gi våre barn viktig læring for livet og legge grunnlag for gode og likeverdige relasjoner. Budskapet om tilgivelse er helt sentralt i vår kristne tro. I Kolosserbrevet står det: "Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre." Kol 3,13. Tilgivelse vil alltid være veien til forsoning, slik også denne dagen lærer oss, den 8.mai – 60 år siden frigjøringen av Norge. Først når en slipper å bære på gammelt nag opplever en skikkelig frihet.

Livet er fullt av valg. Dere konfirmanter har allerede tatt et viktig valg da dere sa ja til å bli konfirmert i Rjukan kirke. Snart skal dere velge videre skolegang, mange opplever forelskelse og får kjæreste. Hele tiden er det valg. Dere må selv ta avgjørelser som får store konsekvenser for fremtiden. Ingen kan la være å velge, og ingen bør la tilfeldighetene styre livet.

Det er mye som forandrer seg i vår tid. Trender og moter kommer og går. Det samme gjelder for normer i samfunnet, det folk flest regner som rett og galt. Forandringer skjer i et slikt tempo at vår tid formelig skriker etter et; stopp opp! Vent! Det må da være noe som er uforanderlig et eller annet sted – en kjerne av sannhet som består!

Det er greit at moter skifter. Moter hører med til det ytre. Men det er ikke like greit når verdiene vi skal bygge våre liv på skifter i takt med strømninger i tiden. Vi mennesker trenger et slitesterkt fundament å bygge livet på. Det er på dette punktet jeg vil utfordre dere konfirmanter spesielt i dag. Jeg vil råde dere til å tenke etter hva dere vil bygge livet på, hvilket fundament som skal ligge i bunnen og styre de valgene dere tar og livet dere lever.

Jeg sa noe innledningsvis om at det er mange som har gode ønsker for dere og vil dere alt godt. I rekken av disse mange er Jesus. I motsetning til alt som er forgjengelig representerer Jesus det som står fast for både tid og evighet – hans ord vil aldri gå ut på dato, og hans omsorg for dere vil aldri ta slutt. Vi konfirmantlærere har forsøkt å lære dere å bruke Bibelen og sagt at dere bør lære kjente bibelord utenat. Gjennom disse, og de andre bibelordene som dere ennå ikke har lest, har Jesus en hel verden å vise dere. Det dreier seg om at himmelrike har kommet så nær at dere ble borgere av det gjennom dåpen og troen. Det dreier seg om livet den enkelte av dere lever her og nå.

Jesu ord

De ordene Jesus har sagt er videreført gjennom apostlene i Det nye testamente. De gjelder for dere ungdommer, og de gjelder for oss voksne. Jesu ord er det fundamentet som kristne til alle tider har bygd livet på. I trange tider med vanskeligheter og mye motgang har ordene gitt trøst og styrke. I skiftende tider har ordene gitt veiledning og kurs for livet. Ingen kan som bibelordene føre en ungdom inn under Guds nærhet, omsorg og kjærlighet.

Sist søndag viste dere konfirmanter hvilke spor Gud har satt etter seg i historien. Gjennom flotte tegninger og det som dere fortalte i gudstjenesten, var dere innom skapelsen og hele Guds frelseshistorie fram til og med Jesus. Dere viste også hvilke spor som tilhører mennesker. Det første var syndefallet, menneskenes brudd med Gud. Det andre var de fotsporene som dere selv ønsker å sette, deres egne fotavtrykk i verden. Disse bar bud om gode verdier som godhet og omsorg, og hva det var – alt sammen verdier som veldig godt egner seg til å bygge opp, og som regnes med til de kristne grunnverdiene.

Jesus har et poeng i dagens prekentekst. De riktige ordene er viktige, men det hjelper oss ikke hvis vi ikke gjør det ordene sier og lar dem sette avtrykk etter seg. Jesus sa: "Den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet skylte ned, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell."

Kjære konfirmanter. Dere må selv velge hva dere vil bygge livet deres på, og hvem dere vil lytte til. Som 15-åringer har dere en stor grad av myndighet til dette. I dag vil jeg utfordre dere: Legg ikke bibelen på hylla når dere kommer hjem. La den fortsatt være bruksbok for livet. Ingen vet hva en vil møte i årene som kommer. I dåpen gav Jesus et løfte. I dag minnes vi om at det står ved lag. "Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." (Matt 28,20) Måtte det bli gode og spennende år dere går i møte.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.